

Méhes Károly

APÁM KARDIGÁNJA?

Amikor apám meghalt ruháitól egy idő után megszabadultunk
rám egyik sem passzolt kivéve egy sötétkék mintás kardigánt
ami tökéletesen állt és bár elég sokat hordta egyáltalán nem
látszott viseltnek szinte újnak tetszett

Mégis a szekrény mélyére került mint afféle régi emlék
amiről tudni való (és jó tudni) hogy ott bújik a sötétben
de csak akkor esett rá a pillantásom amikor rámostam vagy
valamit kerestem megesett hogy ilyenkor elő is vettem
mintegy ellenőrizni vagy íme itt van hm apám kardigánja
Aztán az egyik ilyen elővételkor nem csupán megsejtéltem
hanem ki tudja miféle indíttatásból bele is bújtam és
a tükör elé állva gyorsan megállapítottam milyen jól áll
nem is ódivatú sőt vagyis teljesen alkalmas a viselésre
És az is eszembe jutott hogy amikor apám a kardigánt egyik
karácsonyra kapta nagyjából annyi idős lehetett mint én most
tehát tényleg minden rendben van csak a megfelelő időt
kellett kivárni mint az életben a legtöbb dologhoz általában.

SZILVESZTER

M-mel kétszer találkoztunk
Első ízben jópofa fanyar humorú
férfit ismertünk meg benne
mindenhez hozzá tudott fűzni
egy történetet egyáltalán nem
tolakodó módon
Mondogattuk is jó lenne vele
megint találkozni

Amikor a szilveszteri
társaság összetételén töprengtünk

mivel az akinél M-et megismertük
amúgy is jött jó ötletnek tűnt
hogy hívjuk meg M-et is
hiszen milyen remekül
mulattunk együtt

De valahogy nem sült el jól
a dolog mert ezúttal csak fanyar volt
humor nélkül kissé gyanús
kocsonyát hozott magával
amiből senkinek nem akaródzott
ennie sürgető unszolására sem

Nem sokkal később kiderült
menthetetlen és a nyár derekán
mindenki döbbenetére meghalt M
Eszembe jutott amikor együtt
koccintottunk erre az új évre
természetesen azt kívántuk
egymásnak legyünk boldogok
M kicsit kényszeredetten
nevetett és ivott annak az évnek
a legelső napján amikor megboldogult

KÁNIKULAI NAP

Majdnem egész nap az ágyon hevertem
amolyan proustosan pedig kutya bajom
csak a 38 fok ami odakint tombol
nem csak feloldozást adott a végtelen
lustaságnak tetsző időfecsérlésre
hanem voltaképp bölcs döntésként is elkönnyelhető

Ha feltápáskodtam bekaptam egy-egy apró
paradicsomot darabka sajtot ittam rá
citromos vizet és persze kikukkantottam

az erkélyre de úgy tűnt csak még melegebb lett
Később aztán megnéztem egy filmet
ami télen játszódott sokat fáztak benne
és néhányan meg is fagytak de azért jó film volt

AMERIKA 1989

Nekünk ez volt a minden.
A szocialista tábor ellensége.
Az álmok netovábbja.
Az amerikai nagybácsi. Az '56-osok.
És egyszerre csak ott voltam.
1989 őszén. Amikor minden Kelet-
Európáról szólt. Hetente háromszor
Magyarország állt a New York Times
címlapján. Japán szobatársam
csak lesett: ilyen híresek vagytok?
Vagyok???

Hálaadásra apám genetikus
kollégája meghívott Bostonba.
Másfél méteres hó esett, beszorultunk
a házba, néztük a csehszlovák
forradalmat, Dubčeket, Havelt,
és ittuk a Budweisert, amiről nem akarták
elhinni, hogy cseh sör.
Aztán engedett a hideg és a havazás,
és Lew átkísért a szomszédhoz, mert tudták, írogatok:
a néni Sylvia Plath anyukája.
My pleasure, nice to meet you.
Az indulás napján mínusz 39 fok volt.
Mire hazaértem, elfogták a Bukarestből menekülő Ceaușescu.
Boldog karácsonyi ünnepeket.
La revedere. Bár az kicsit mást jelent.